

Sygnatura akt: V GC 2486/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 06 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Brus

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 06 września 2019 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda Ł. K. kwotę 7 084,80 zł (siedem tysięcy osiemdziesiąt cztery złote 80/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 02 marca 2016r do dnia zapłaty
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1791,27 zł (tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt jeden złotych 27/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania
4. zwraca powodowi kwotę 800 zł (osiemset złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego

SSR Magdalena Berczyńska-Brus

Sygn. akt V GC 2486/17

UZASADNIENIE

Powód Ł. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w P. pozwem z dnia 25 października 2017r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 7.749 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 2 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że poszkodowany B. W. (1) zawarł z powodem umowę najmu samochodu zastępczego M. (...), na mocy której otrzymał do odpłatnego korzystania wskazany samochód w zamian za zapłatę 180 zł netto za każdy dzień najmu. Samochód zastępczy został przez poszkodowanego wynajęty w związku z kolizją drogową z dnia 8 grudnia 2015r., w której doszło do uszkodzenia samochodu używanego przez poszkodowanego – V. (...). Sprawcą szkody była osoba ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej, za wskazane wyżej zdarzenie, na podstawie umowy zawartej z pozwanym. Najem samochodu zastępczego trwał od 9 grudnia 2015r. do dnia 19 stycznia 2016r. obejmował czas potrzebny poszkodowanemu na uzyskanie możliwości korzystania z własnego pojazdu. Stawka najmu została dostosowana do klasy wynajmowanego i uszkodzonego samochodu. Powód zawarł z poszkodowanym umowę cesji wierzytelności, na mocy której poszkodowany przełał na powoda prawo do odszkodowania z tytułu szkody komunikacyjnej. W umowie sprecyzowano, że chodzi o odszkodowanie za koszt najmu pojazdu zastępczego za okres

wynikający z umowy. O cesji wierzytelności został powiadomiony pozwany. Powód za okres najmu wystawił fakturę (...) nr (...) z dnia 26 stycznia 2016r., wskazując pozwanego jako płatnika łącznej kwoty 9.077,40 zł. Pismem z dnia 2 lutego 2016r. pozwany poinformował o uwzględnieniu roszczenia powoda w odniesieniu do zwrotów kosztów najmu zastępczego w kwocie 1.328,40 zł. Pozwany uznał zasadność najmu pojazdu zastępczego przez 9 dni za stawkę najmu w wysokości 120 zł netto.

Do pozwu załączono fakturę VAT (...) z tytułu najmu pojazdu zastępczego na kwotę 9.077,40 zł, umowę najmu pojazdu, oświadczenie poszkodowanego dotyczące konieczności korzystania z najmu auta zastępczego, powiadomienie o dokonanej cesji.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że przyjął odpowiedzialność za powstałą szkodę i wypłacił na rzecz powoda kwotę 1.328,40 zł brutto. Pozwany zakwestionował czasokres najmu pojazdu zastępczego oraz stawkę dobową najmu samochodu marki M. (...) wynikająca z faktury VAT. Pozwany uznał za zasadny 9 dniowy okres najmu pojazdu dla pojazdu uszkodzonego, korygując wysokość dobowej stawki najmu w kwocie 180 zł netto do kwoty 120 zł netto.

Do odpowiedzi na pozew załączono akta szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do zdarzenia doszło w dniu 8 grudnia 2015r. w K. przy ul. (...). Sprawca zdarzenia cofał się ze stacji benzynowej i uderzył w tył samochodu B. W. (1), uszkadzając błotnik i tylną belkę w jego samochodzie. Nie kwestionował swojej winy i nie wezwano policji. Uszkodzony samochód służył Barłomiejowi W. do prowadzonej działalności gospodarczej jako taksówka. W chwili zdarzenia był z klientką. Nie można było jeździć tym samochodem i poszkodowany nie pracował. Szkodę zgłosił u pozwanego przez Internet. Wkrótce otrzymał telefoniczną propozycję wynajęcia samochodu zastępczego i już następnego dnia otrzymał samochód zastępczy, który wykorzystywał do wożenia dzieci do szkoły i na treningi. Samochód zastępczy zwrócił w momencie wypłaty odszkodowania. Gdy dostał pieniądze oddał samochód do naprawy.

Dowód: zeznania świadka B. W. (1) (00:01:16 – 00:18:02

protokołu rozprawy z dnia 11.05. 2018r.)

B. W. (1) podpisał umowę najmu pojazdu i potwierdził odbiór samochodu M. (...) nr rej. (...) w dniu 9 grudnia 2015r. Do zwrotu pojazdu doszło w dniu 19 stycznia 2016r.

Dowód: umowa najmu pojazdu (k. 9 akt),

W dniu 9 grudnia 2015r. B. W. (1) zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanego z tytułu odszkodowania za wynajem auta zastępczego z polisy OC sprawcy z tytułu szkody (...), doznanej w związku z uszkodzeniem w w/w wypadku komunikacyjny pojazdu marki V. (...) nr rej.(...). W tym samym dniu podpisał oświadczenie dotyczące konieczności najmu pojazdu zastępczego oraz powiadomienie o dokonanej cesji.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 12 akt), oświadczenie

poszkodowanego (k. 10 akt) powiadomienie pozwanego

o dokonanej cesji (k. 12 akt)

W dniu 10 grudnia 2015r. pozwany przyznał poszkodowanemu B. W. (2) odszkodowanie w kwocie 2.358,62 zł z tytułu szkody w pojeździe marki V. o numerze rejestracyjnym (...), podwyższone w dniu 15 grudnia 2015r. do kwoty 2.358,62 zł

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 10.12.2015r. (k. 91 akt), decyzja

pozwanego z dnia 15.12.2015r. (k. 88v akt)

W dniu 5 stycznia 2016r. poszkodowany zwrócił się do pozwanego o zweryfikowanie kosztorysu naprawy albowiem podczas pierwszych oględzin rzeczoznawca nie uwzględnił uszkodzenia tylnej belki (osi) oraz krzywego koła. Do wniosku załączył wynik z badania geometrii kół.

Dowód: wniosek poszkodowanego z 5.01.2016r. (k. 86 akt)

W dniu 11 stycznia 2016r. pozwany wypłacił dodatkowo poszkodowanemu kwotę 1976,03 zł. Łącznie odszkodowanie wyniosło 4.404,60 zł. Wypłata odszkodowania miała nastąpić w kasie Banku (...) w terminie od dnia 12 stycznia 2016r. do 26 stycznia 2016r.

Dowód: decyzja pozwanego z 11.01.2016r. (k. 84 v akt)

W dniu 26 stycznia 2016r. powód wystawił wobec B. W. (1) fakturę nr (...) z tytułu wynajmu samochodu zastępczego w dniach od 9 grudnia do 19 stycznia 2016r. do szkody (...). Na kwotę 9077,40 zł płatną przelewem do 9 lutego 2016r. W treści faktury wskazano wynajem samochodu osobowego przez 41 dób za cenę 180 zł netto.

Dowód: faktura nr (...) z 26.01.2016r. (k. 8 akt)

W dniu 28 stycznia 2016r. poszkodowany dokonał cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Nakazem zapłaty z dnia 8 września 2016r. Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu zasądził kwotę 1.315,98 zł stanowiącą dalszą część odszkodowania wynikająca z kalkulacji cesjonariusza. Pozwany wypłacił również tę część odszkodowania.

Dowód: zawiadomienie o cesji (k. 63v akt), nakaz zapłaty z 8.09.2016r. (k. 55

akt), decyzja pozwanego z 8.12.2015r. (k. 41 akt)

W dniu 2 lutego 2016r. pozwany przyznał powodowi kwotę 1.328,40 zł brutto z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego. Stawkę za dzień wynajmu pojazdu klasy D ((...)) zweryfikowano do kwoty 120 zł netto/dobę tj. do kwoty stosowanej przez podmioty trudniące się profesjonalnie wynajmem pojazdów i działające na danym terenie. Uznano za zasadny czas najmu przez 9 dni (5 dni technologicznej naprawy + 4 dni oczekiwania na oględziny).

Dowód: decyzja pozwanego z 2.02.2016r. (k.13 akt)

Uzasadniony czas wypożyczenia samochodu zastępczego wynosił 28 dni – od 9 grudnia 2015r. do 15 stycznia 2016r. Samochodem uszkodzonym był samochód marki V. (...). Samochodem zastępczym był samochód marki M. (...). Oba samochody kwalifikują się do klasy D. Stawka zastosowana przez powoda za jeden dzień wypożyczenia samochodu 180 zł netto mieści się w granicach stawek występujących w południowej W..

Dowód: opinia biegłego sądowego J. P. (k. 118 – 128 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka B. W. (1) oraz opinii biegłego sądowego mgr. inż. J. P..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej w dniu 8 grudnia 2015r. była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określona w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją KNF z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

Z opinii biegłego sądowego wynika, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 38 dni. Przyczyną tak długiego okresu najmu było oczekiwanie na decyzję pozwanego co do wypłaty odszkodowania. Poszkodowany skorzystał z oferty powoda złożonej już w dniu następnym od dnia szkody i w tym dniu doszło do zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia

(zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiłoby się to zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W przedmiotowej sprawie poszkodowany dokonał prawidłowo i skutecznie na rzecz powoda przelewu przysługującej mu względem pozwanego wierzytelności z tytułu odszkodowania odpowiadającego kosztom wynajmu samochodu zastępczego.

Przyjęta przez powoda stawka najmu nie odbiega od stawek obowiązujących na rynku, co potwierdziła opinia biegłego sądowego. Sąd, w oparciu o opinię biegłego ustalił, że należne odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego wynosi kwotę 8413,20 zł (221,40 zł brutto za dzień x 38 dni). Zasądzeniu podlegała więc różnica tej kwoty i kwoty wypłaconej powodowi przez pozwanego (8.413,20 zł – 1.328,40 zł).

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione i stosunkowo rozdzielone i stosunkowo je rozdzielił. Na koszty postępowania złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 388 zł, wynagrodzenie biegłego w wysokości 800 zł i wygroźnienia pełnomocników stron w wysokości po 1.817 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. Łącznie koszty postępowania wyniosły 4.822 zł. Powód wygrał sprawę w 91,42%, powinien więc ponieść jedynie 8,58% kosztów postępowania, czyli kwotę 413,73 zł, poniósł zaś kwotę 2.205 zł. Różnica tych kwot podlegała zwrotowi od pozwanego.

Sąd nakazał również zwrócić powodowi uiszczoną przez niego zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego, która nie została wykorzystana.

SSR Magdalena Berczyńska-Bruś